

Ten geleide

Veel benedictijnse abdijen hebben een gemeenschap van oblaten om zich heen, mannen en vrouwen die leven in verbondenheid met het klooster en uit dezelfde bronnen van geloof putten. De benedictijnse spiritualiteit speelt in hun leven een belangrijke rol, maar het is in principe thuis, in hun familie, op het werk en in de samenleving dat zij hieraan gestalte geven. In de loop van de jaren bouwen ze een hartelijke relatie op met de broeders en zusters: ze delen in hun gebed, komen naar het klooster voor retraites en cursussen en niet zelden verrichten ze ook bepaalde diensten of werkzaamheden.

Dit nummer staat stil bij recente ontwikkelingen in de oblatuur: hoe beleven mensen het oblaat-zijn en hoe krijgt de relatie tussen oblaten en de kloostergemeenschap vorm? Wat is de bijdrage van oblaten aan het kloosterleven en aan de monastieke toekomst?

Twee artikelen zijn lezingen van een internationaal congres van oblaten, dat in november 2017 in Rome plaatsvond. De toen net aangetreden abt-primaat Dom Gregory Polan spreekt over de relatie van oblaten met hun abdijs en de manier waarop zij delen in het gezamenlijke charisma. Onze mederedacteur en zelf oblaat Charles van Leeuwen gaat in op de verschillende vormen van verbondenheid en signaleert een aantal vragen en knelpunten.

Ons tweede artikel is een collage van getuigenissen van negen Nederlandse oblaten. Indringend vertellen zij over hoe zij het oblaat-zijn vorm geven in hun dagelijks leven. Het is veelzeggend, dat een groot deel van dit nummer dus bestaat uit bijdragen van oblaten zelf. Daarna plaatsen wij de bijdrage van br. Benoît Standaert over de toekomst van het kloosterleven: de monastieke roeping is veelkleurig en leken-vrienden spelen een wezenlijke rol rond de kleiner wordende abdijen. Monniken en monialen kunnen zich alleen maar nederig opstellen: zij ontvangen veel en worden omringd door een indrukwekkend getuigenis van geloof.